

ærede Rigsdagsmand muligens ikke ganske har forstaaet de Uttringer, der fremkom fra Indenrigsministerens Side, skal jeg i al Korthed fremsette et Par Bemærkninger, som jeg vel ikke mener kunne give egentlig nye, og altsaa forsaavidt heller ikke værdifulde Dplysninger, men som dog maaskee passende kunne komme frem netop i dette Dieblik og tjene til at sjerne nogen Misforstaaelse, der synes at være opstaaet. Jeg kunde have tænkt mig, at der endog var blevet fremfat bestemte Bemærkninger end de, der ere fremkomne med Hensyn til, hvad der har foranlediget, at der ikke fra Regjeringen er blevet fremlagt et Forslag, nærmest i Overensstemmelse med de Beslutninger, der i den sidst afholdte Rigsdagssession bleve vedtagne af begge Thing; og at saadanne Bemærkninger navnlig maatte gaae ud paa at opfordre Ministeriet til at yttre, hvad der i Tiden mellem de to Sessioner er foregaaet i Regjeringen med Hensyn til denne Sag. Imidlertid kan jeg dog ogsaa finde det ganske naturligt, at saadanne Bemærkninger og en saadan Opfordring ikke er fremkommet, idet jeg troer at kunne gaae ud fra, at det er saa temmelig klart for de fleste ærede Medlemmer, hvad der er foregaaet, og hvorfor det, der er skeet, maatte skee paa den Maade, det er skeet. Det er jo neppe Nogen ubekendt, at den sidst aftraadte Indenrigsminister havde udarbejdet et Udkast til en Lov om denne Sag; dette Udkast var tildeels overensstemmende med de Beslutninger, som vare tagne af begge Rigsdagens Afdelinger, men det var dog i flere væsentlige Punkter forskjelligt derfra. Det er heller neppe ubekendt, at der ikke i Ministeriet kunde tilveiebringes nogen Overensstemmelse om at anbefale Hs. Majestæt Forelæggelsen af et saadant

Lovforslag for Rigsdagen, og at dette foranledigede den Minister, der havde affattet Lovforslaget, til at træde tilbage fra sin Stilling som Indenrigsminister for Kongeriget, hvilket atter blev en medvirkende Aarsag til den Ministerkrisis, der, som bekendt, opstod i Slutningen af September Maaned og først fik sin Løsning omtrent i Midten af October. Det vil let af denne Krisis Værlighed indsees, at der frembød sig store Vanskeligheder for, enten at tilveiebringe Dannelsen af et nyt Cabinet eller en Omdannelse af det da bestaaende, og forsaavidt det sidste kan siges at have fundet Sted, var det en af de nødvendige Forudsætninger for denne Reconstruction, at der ikke i den nu stedfindende Rigsdagssession skulde kunne blive Spørgsmaal om at gaae ind paa noget legislativt Skridt med Hensyn til Fæsteforholdet. Idet jeg anfører dette, troer jeg tillige at maatte bemærke, at det ikke er forstaaet ganske rigtigt, dersom det tidligere Udtalte skulde være opfattet saaledes, som om det kun var fra Regjeringen, at der ikke vilde blive forelagt noget Lovforslag i denne Sag; det, som min ærede Collega antydede, var tillige, at Forholdene vare af den Betskaffenhed, at Ministeriet i den nuværende Session ei heller kunde gaae ind paa noget Forslag i denne Henseende fra Thingets Side.

Naar Spørgsmaalet nu er om, hvorledes Rigsdagen vil opfatte denne Tingenes Gang, saa veed jo Enhver, at der en Magt, som man, i alt Fald i mange Tilfælde, maa høre sig for, nemlig Nødvendigheden, og jeg kan i den Henseende ikke Andet end udtale min Anerkjendelse af, at idetmindste flere af de Talere, der have havt Ordet, have antydet, at der fra Ministeriets Side vel ei heller kunde være Tale om at gaae nogen anden Vej.